

ALEKSEEV, П'яне сонце

Я все згадав і все забув
Кого шукав, кого відчув
Я наскрізь ці долав паркани
Я не дивлюсь уже назад
Де сяяв полум'ям наш сад
Цвінуть тепер у ньому рани

Не для нас, не для нас
п'янеє сонце
Згорить дотла, зникаючи назовсім
Навіщо ти мовчиш, ховаючись між фраз
не для нас

Не для нас, не для нас
Люди з птахами, вони летять, щоб впасти разом з нами
Коханням вбий мене ніби в останній раз
для нас

Я все забув і все згадав
Яким я був, яким я став
Так мало слів, лише омана
Твій погляд вже знайду навряд
Де сяяв полум'ям наш сад
Там замість квітів мої рани